

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar, po pošti prejeman 1 gl. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto X.

V Celovcu 10. maja 1891.

Štev. 9.

Direktne volitve na kmetih.

Znano je, da se po sedANJI volilni postavi na kmetih drugače voli, kakor v mestih. Kdor plača 5 gl. cesarskega davka, ima za državni in deželni zbor volilno pravico tako v mestih, kakor na deželi; pa v mestih voli volilec naravnost svojega poslanca, v vsakem mestu je volišče in volilci grejo na določeni dan v mestno hišo in oddajo svoje glasove za tistega, ki ga hočejo izvoliti; na kmetih pa morajo volilci še le najprej v svoji občini volilne ali zaupne može izvoliti, vsaka občina za se in sicer na 500 duš enega moža, in še le ti grejo potem v daljno mesto k pravi volitvi, da izvolijo poslanca.

Poslanec Plener, voditelj nemško-liberalne leve, je zdaj v državnem zboru stavil predlog, naj se volilni red na kmetih tako preuredi, da bodo tudi kmeti naravnost volili poslanca, in da ne bo treba več izbirati volilnih mož. On predlaga nadalje, da naj bi posestniki večih občin doma pri županu volili, kmetje iz manjših občin pa v kraju, kjer je okrajna sodnija. Ne vemo, zakaj bi morali posestniki manjših občin kaznovani biti in daljšo pot storiti zato, ker je v občini malo duš; zato upamo, da se bo to tako sklenilo, da bodo povsodi volili doma v županskem uradu. Volilo se bo tedaj tako: vsi tisti, ki imajo volilno pravico in spadajo pod občino Globasnico, pojdejo na dan volitve k županu v Globasnico in oddajo svoje glasove vsak za tistega, ki ga želi za poslanca, recimo, 97 jih bo dalo glasove kandidatu M., 3 pa kandidatu K. Volilci v Prevaljski občini pa bodo volili pri županu v Prevaljah; recimo, da jih pride 200 in da jih glasuje 102 za M. in 98 za K. Ravno tako bodo volili drugodi vsak pri svojem županu. Po končani volitvi bo župan ali komisar ali komur bo postava to pravico dala, telegrafiral v Celovec, koliko glasov je dobil M. in koliko K. Tam v Celovcu, v Beljaku, v Špitalu, v Št. Vidu, t. j. v glavnih volilnih krajih bodo potem šteli glasove iz vseh občin, ki spadajo v dotični volilni okraj, in tisti kandidat, ki je dobil več glasov iz raznih občin, je izvoljen. Ako je prišlo pri občinah 5000 volilcev, in jih je 2501 glasovalo za M., in 2499 za K., potem je M. izvoljen. Ako bi se pa glasovi razcepili na tri kandidate, tako da bi nobeden ne dobil en glas čez polovico (v tem slučaju 2501 glasov), ampak recimo M. 2400, K. 2300 in P. 300 glasov, potem je druga ali ožja volitev med M. in med K., ki sta imela največ glasov; vsi glasovi pa, ki se pri drugi volitvi oddajo za P., so neveljavni.

Mi rečemo naravnost, da nam je taka prememba volilnega reda zelo po volji, in sicer iz treh uzrokov: prvič bo volitev bolj mirna, drugič bolj pravična, tretjič se pa volilnim možem prihrani druga volitev in daljna pot v volilno mesto. Volitev bo bolj mirna in ne bo več tistih srditih bojev, ker se bo potem vsaki glas štel, ne pa, kakor zdaj, da se tisti stranki, ki pri prvotni volitvi le za en glas zadej ostane, tako rekoč sapa zapre, in vsi njeni glasi nič ne veljajo. Zdaj je tako: če pride v kaki občini 100 mož k volitvi in so razdeljeni na dve stranki, je čisto vse eno, ali ima slabejša stranka 49 glasov ali le en sam glas; močnejša stranka zmaga ravno tako z vsemi svojimi zaupnimi možmi, naj jih bo 5 ali 8 ali več, da ima le 51 glasov, kakor bi imela 99 glasov od 100. Tedaj 51 glasov velja vse, 49 glasov pa nič! Ker se pa vsaka stranka boji, da bi za kak glas ne zaostala, in da bi potem vsi njeni glasi nič ne veljali, zato se tako srdito in divje agitira, ker si vsaka stranka prizadeva, dobiti večino in nasprotnike popolnem uničiti, kar se lahko zgodi, če ima le en glas več. Zato se pri volitvah toliko straši, zabavlja, obljubuje ali celó podkupuje. Agitatorjem ni za en glas, ampak njim je za večino, zato se srdito trgajo za vsak glas, ako mislijo, da jim je za večino potreben. Zato je volilna vojska tako huda, včasih prav surova in zoperna. Po novem načrtu se bodo pa vsi glasovi šteli; tisti Slovenci, ki so v svoji občini za nekaj glasov manj imeli, ko nasprotniki, se bodo lahko s tem tolažili, da se njihov glasi vendar štejejo, in da so druge občine, kjer se skoro vsi glasi za Slovence oddajo, da se bo torej pri tistih poravnalo, kar je tukaj zmanjkalo. En sam glas tedaj ne bo toliko imeniten, in tudi ne bo toliko prepira za njega. Oddanih glasov bo potem na tisoče, in zmagovalec bo imel 200 ali 300 glasov večine, toraj bo malo na tem ležeče ali ima 3 do 4 glase več ali manj.

Neposredna ali direktna volitev bo pa tudi bolj pravična. Prvič že za to, kakor smo že omenili, ker se bodo od vsake občine šteli vsi glasovi, ne samo tisti, katerih je več. Volitev po sedanjem redu ni pravična. Vzemimo, da ima občina A 100 volilcev in volilna može, in občina B ravno tako 100 volilcev, ki volijo 4 volilne može. V obeh občinah je tedaj 200 volilcev in 8 volilnih mož. Zdaj pa recimo, da je v občini A 99 slovenskih volilcev, v občini B pa 49; toraj imajo Slovenci v obeh občinah 148 volilcev; liberalci pa imajo v občini A le 1 glas, v občini B pa 51 glasov, v obeh občinah toraj 52 volilcev. Ako imajo tedaj Slovenci v obeh občinah 148 glasov, liberalci pa le

52, kako se bo vseh 8 volilnih mož pravično razdelilo na obe stranki? Vsak bo rekel, da v tem slučaju gre Slovencem 6 volilnih mož, liberalcem pa samo 2. V resnici pa ni tako: v občini A izvolijo Slovenci 4 volilne može, v občini B pa liberalci 4, ker imajo 2 glasa več; v občini B toraj 49 slovenskih glasov nič več ne velja, kakor 1 sam liberalni glas v občini A. Po novi postavi pa bo drugače, ker se bodo šteli vsi glasovi.

Po sedanjem redu je celo mogoče, da tista stranka, ki ima v občini veliko večino, popolnoma propade, in manjša stranka popolnoma prevlada. Ako ima namreč manjša stranka bolj hude agitatorje, da svoje ljudi vkup gonijo, nasprotnike pa plašijo in od volitve odgovarjajo, potem jih bo od močnejše, pa bolj boječe in zaspane stranke veliko doma ostalo, volilci od bolj nabrušene in srdite stranke pa bodo vsi prišli in izvolili vse volilne može po svoji volji. Pri direktnih volitvah pa to ni mogoče: če bi zaspana stranka prav menj glasov oddala, vendar se vsaj ti glasovi štejejo, niso čisto uničeni, kakor po sedanjem redu velja.

Prav je, da se volilni može odpravijo, kajti ta služba ni prijetna. Ko je že izvoljen, nema miru, ampak vlačijo ga na levo in desno, da bi ga presukali, če bi se podal. Nadalje ni prijetno, kake 2 ali 3 dni z volitvijo zamuditi, prvi dan o prvotni volitvi, potem pa včasih dva dni pri glavni volitvi v mestu (na primer iz Črne, od Jezerskega itd. se morajo že prej ta dan na pot v Velikovec odpraviti in tam prenočiti, sicer bi zamudili).

Mi tedaj želimo, naj bi se ta novi volilni red potrdil. Veliko je upanja, da zadobi večino, kajti če liberalci sami to predlagajo, naši katoliški in slovenski poslanci bodo še rajši. (Rajni msgr. Andrej Einspieler je zmirom pisal, naj se volilni red tako premeni.) Le to je vprašanje, kdaj pride predlog na vrsto; postavnih predlogov je namreč na kupe, vladni pa imajo prvo pravico, predlogi poslancev morajo čakati leta in leta!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Kotmare vesi. (Časten občan. — Žalostne šolske razmere.) Naši občinski odborniki so izvolili za častnega občana moža, ki za našo občino nema drugih zaslug, ko da je šest let šolski načelnik in se seveda poteguje za to, da se naša mladina skozi osem let trpinči z nerazumljeno nemščino. Naj le kraljujejo, dokler morejo, sčasoma se bodo že ljudem oči odprle, in morda se bodo še pri letošnjih občinskih volitvah stvari nekoliko zasukale. — Veliko vrišča je med ljudstvom zavolj nove šolske naredbe, da bi se imeli otroci po tri ure na teden tudi slovensko učiti. To bi bilo čisto pametno, saj za Slovence je bolj potrebno, da po slovensko brati zna, kakor v nemščini, ktere vendar le ne razume. Ljudje pa so le zato nevoljni, ker bi morali otroci tri ure več v šolo hoditi in ravno ob času, ko bi imeli k južini priti ali pa popoldne na pašo gnati. Tudi se mi čudno zdi, da je naš učitelj K. otroke popraševal, ali se hočejo slovensko učiti. Ne vem, kake ukaze ima od zgoraj, toliko mi pa vendar pamet pravi, da je treba stariše prašati, ne pa otroke. Saj vsak ve, da grejo otroci rajši iz šole kakor pa v šolo.

Iz Beljaške okolice. (Ponižna prošnja do slavne družbe sv. Mohorja.) Splošno se med ljudstvom hvalijo bukve, ki jih izdaja slavna družba sv. Mohorja. Posebno se je kmetom v našem kraju prikupila s Slomšekovimi „Pastirskimi listi“ in „Domačim živinozdravnikom“. Tudi kmetijska družba kranjska je v svojem listu „Kmetovalcu“ pohvalila knjigo „Domači živinozdravnik“ in jo kmetom priporočila. Kmetje to knjigo radi prebirajo, ker je po domače, lahko umljivo pisana, dalje ker ima kmet navadno daleč do živinozdravnika in se boji stroškov, zato bi najrajši sam zdravil, ko bi znal; ravno tega se pa uči iz te knjige. Potrebujemo pa še pouka o „umnej živinoreji“. Slišali smo, da je g. pisatelj „Domačega živinozdravnika“ že pripravil rokopis za „Živinorejo“, zato bi prav lepo prosili, naj bi slavna družba ta rokopis kupila in svojim udom kmalu natisniti dala. Da bo knjiga dobra, to vemo že naprej, ker poznamo g. pisatelja že po prej omenjeni knjigi, pa tudi kot praktičnega živinozdravnika, ko je bival še v Beljaku, mnogim dobro svetoval in pomagal, pa tudi na javnih shodih tako lepo govoril, da se ga še zdaj spominjamo.

(Sledijo podpisi 7 posestnikov.)

Iz Štebna na Zili. (Nove klopi.) Lansko leto smo popravili v domači cerkvi altarje in leco, letos smo pa dobili nove klopi. Naredil jih je France Komar, mizar v Herblah Št. Jurske fare, prav lepo in tudi po nizki ceni. Naše Zilanke so klopi že težko pričakovale. V cerkvi rade sedijo, pri plesu se jim pa ne stoji po dva dni vrtni se na nogah. Zilanka bi menda nebesa pustila, ko bi mogla na zemlji zmirom plesati.

Iz Kanalske doline. (Kje so bili stari „Silani“?) Leta 1889. je izšla na Dunaju zanimiva knjiga, ki se imenuje „Kunsttopographie für das Herzogthum Kärnten“. V tej knjigi, kakor pové že naslov, se razpravljajo razne stavbe in druge stvari, ki so glede umetnosti in starosti večje vrednosti. Veliko se v tej učeni knjigi govori in ugiba o tem, kje nekje je bil kraj ali ljudstvo od starih Rimljanov „ad Silanos“ imenovano. Toliko je gotovo, da je peljala stara rimska cesta iz Ogleja po Kanalski dolini „ad Silanos“, k Silanom. Isto tako je gotovo, da je bila od druge strani izpeljana tista rimska cesta od mesta „Virunum“ na gosposvetškem polju ob severnem bregu vrbskega jezera proti sedanjemu Beljaku „ad Silanos“. Omenjena knjiga sklepa iz tega, da je bil ta kraj ali ta rimska postaja morebiti blizu Strmca ali Domačal; potem zopet pravi, ker vse kaže na spodnjo Ziljsko dolino okoli Podkloštra, da „Silani“ niso bili pri Podkloštru ali v Ziljskej dolini. Na drugem mestu (stran 311) zopet poroča, da se je tako nazivala lahko Kanalska dolina ali Kanal na Goriškem. Vselej pa pristavi k „ad Silanos“ velik vprašaj, tedaj kaj zanesljivega ne ve povedati. Jaz nijsem strokovnjak in se ne morem spuščati v učene razprave, a zmirom se spominjam, kedar berem „ad Silanos“ slovenske Zile in vrlih Ziljanov in lahko mogoče, da je bila ta rimska postaja na spodnji Zili — od Marije Device na Zili gori do Strajevasi ali do Vrat, morebiti sedanji „Strasfried“ pri Mogvarju, kjer so izkopali nekaj rimskih starin. Ako bi pa to obveljalo, bilo bi to tudi v drugem oziru zelo imenitno za nas. Sledilo bi namreč iz tega, da so bivali Slovenci ali Slovani sploh že za starih Rim-

ljanov v staroslavnem Gorotanu in da se niso še le pri vesoljnem preseljevanju narodov, morda v šestem stoletju, sem preselili, kakor mislijo nekteri zgodovinarji. Lahko bi potem mi koroški Slovenci, ki nas imajo naši nemški sosedje ko ptujce in vsiljence na lastni domači zemlji in nam kratijo naše od Boga dane in od presvitlega cesarja potrjene pravice, s slavnim pesnikom mogli poudarjati: „Od nekdanj stanuje le tukaj moj rod, — če ve kdo za druž'ga, pove naj od kod?“

Iz Ukov. (Volitve. — Birma.) Da so Ukve pri zadnji volitvi za državni zbor — liberalno in nemškutarsko volile, tega naši posestniki še vedeli niso. Pri nas so ljudje po leti večidel na planini, le ob nedeljah pridejo v dolino k sv. maši. Za volitev se nobeden ni zmenil, največ jih še vedelo ni, kdaj bo; saj so na „Mir“ tudi le bolj redko naročeni, vendar pa so verni katoličani in se čutijo Slovence. Celo volitev sta tedaj le župan in učitelj naredila, ki sta oba liberalca. Zdaj, ko so ljudje zvedeli, kaj se je zgodilo in da so Žabničani zavolj volitve na nas jezni, zdaj se pa ljudje hudujejo nad županom in učiteljem. Poslednji že prej ni bil posebno priljubljen, zdaj ga bodo še menj marali. Županu pa tega tudi ne bodo odpustili, in najbrž tudi za župana ne bo voljen, ker kmeti tudi v drugih rečeh niso z njim popolnoma zadovoljni. To jim prav dam: za župana gre voliti moža, ki so mu domači ljudje bolj pri sreju, kakor mestni liberalci in pa tisti njih agenti, ki župane in druge veljavne može v svoje mreže lovijo, da bi jih premotili in na nemško-liberalno stran zasukali. — Zdaj pa še nekaj od birme. Mil. g. knezoškof so prišli v saboto dné 18. aprila. Vse ljudstvo jih je z veseljem pričakovalo. Pri mostu je bil slavolok. Šolarji in šolarice so bili postavljeni v lep red na cesti; bandero pa so dekleta nosile. V cerkvi so nam mil. g. knezoškof dali nekaj naukov, pa le po nemško, kar ni vsak razumel. V nedeljo so tudi škof pridgali in slovesno sv. mašo darovali, potem pa delili sv. birmo. Nazadnje so blagoslovili še mirodvor in vse po cerkvi pregledali. Po južini, katero so imeli v farovžu, so nas mili višji pastir spet zapustili.

Iz Podgore. (50letnica naše pošte.) Dné 1. maja je bilo 50 let, odkar se je tukaj ustanovila poštna postaja. Iz začetka je imela mnogo prometa, tako da je bilo vsaki dan 12 konj upreženih, zdaj pa dva zadostujeta. Seveda, ko je prišla železnica na Koroško, je tista ves promet na se potegnila. Če dobimo Ljubeljsko železnico, potem bota še ta dva poštna konja v pokoj stopila. Sedanjí poštar je prijazen, obče spoštovan gospod; zato mu kličemo ob 50letnici Podgorske pošte: na mnogaja leta!

Iz Velikovškega okraja. (Čudno!) Kako si razlagajo nekteri učitelji in krajni šolski soveti besede znanega odloka deželnega šolskega sveta, „damit jene Kinder, welche am slovenischen Sprachenunterrichte nach dem Willen ihrer Eltern nicht theilnehmen, sich ohne Störung der Schulordnung entfernen können!“ kaže nam dopis iz Trušenj (Trixen) v „Villacher Allgem. Zeitung“ dné 16. aprila t. l. št. 31. Po tem dopisu sta šolsko vodstvo in krajni šolski svet pozvala roditelje, naj pridejo in šolskemu

vodstvu, t. j. krajnemu šolskemu совету naznanijo, ako želé, da se njih otroci učé slovenskega jezika. Samo ob sebi se razume, da kmetje sedaj, ko se začena delo na polju, nemajo časa hoditi okoli, niti onih otrok, ki gredó prikrat v šolo, ne pripeljejo sami, ampak jih izročé navadno kakemu starejšemu učencu. — Omenjeni dopisnik pa se veseli, da ni prišel noben kmet javit, da želi, naj bi se njegovi otroci učili slovenščine, in pripisuje to razsodnosti ljudstva. Na šoli v Trušnjah se toraj vkljub najnovejšemu odloku deželnega šolskega sveta ne bo učila slovenščina, ki je materni jezik vseh otrok. Kakor v Trušnjah tako bodo skušali tudi drugod zapreti šolska vrata slovenskemu poku in odlok deželnega šolskega sveta ostal bo le na papirju. — Znano mi je, da je vis. ministerstvo za šolo v Šmarji na Štajerskem pred nekterimi leti odredilo, da se morajo tisti otroci, od četrtega šolskega leta počenši učiti nemškega t. j. tujege jezika, katerih roditelji v začetku šolskega leta niso izrečno javili, da tega ne želé; na Koroškem pa se morajo tisti roditelji javiti, ki želé da se njih otroci učé slovenščine, t. j. materinega jezika. Prepričan sem, da bi v Trušnjah tudi ne bil prišel noben kmet, ko bi se jim bilo naročilo, naj pridejo javiti, ako želé, da se njih otroci naj ne učé slovenščine. Koncem nam dopisnik stavi v zgled sedemdesetletno mamico, ki je prišla učitelja prosit, naj bi njenega vnučka vendar le nemški učili. Ako ima sedemdesetletna mamica v šolskih stvareh res toliko razsodnosti, čudimo se, da že davno ne sedé v deželnem šolskem совету same stare mamice, ki bi odločevale, kaj in kako se ima po šolah učiti.

Od Device Marije na Jezeru. (Nova cerkev in nje nasprotniki.) Pri naši cerkveni stavbi je zopet vse živahno; eni vozijo pesek, drugi napravljajo kamenje in drva za kuhanje apna; tudi opeko so že zvozili. Delali bomo združenih močij kakor lani za Božjo čast. Čudno pa je, da se vendar najdejo tudi nasprotniki tega zidanja. Spet drugi govorijo, da bo gosposka tako ukazala, da mora biti ob nedeljah ena maša pri fari, druga pri sv. Barbari, tretja pa v Lješah. Ali bo mar občinski pisar vsaki teden listke napisal za vsacega, v katero cerkev naj k maši gre, občinski sluga bo pa te listke ob sabotah okoli raznesel? Ali ne bo vsakemu dovoljeno, da gre k Božji službi v farno cerkev? Ravno tako je nemogoč predlog, da naj se v Lješah posebna fara naredi. Lješani še pogorele cerkve ne morejo popraviti, potem bi morali pa še farovž in pokopališče zidati in po vrhu še kakih 20.000 gld. zložiti za stalno plačo duhovniku. Kje pa vzeti? Slišal sem, da nova farna cerkev v gotovini ne bo stala čez 20.000 gld., od teh so župnik č. g. dr. Müller menda blizo 7000 že izplačali; tako se bo morda posrečilo, kar so župnik obljubili, da se bo cerkev zidala samo z milodari. Pač imajo gosp. župnik pri tem mnogo truda, skrbi, sitnosti in včasih še grde besede. Pa Bog jim vse povrni, in če morajo zavolj njegove časti kaj pretrpeti, to jim bo še enkrat v veliko tolažbo. Nasprotnikom pa, ki niso tu domačini, ampak od vseh vetrov sem zanešeni, zakličemo: pustite cerkev pri miru in tudi njene služabnike, ali pa se odpravite v tako deželo, kjer ni katoliških cerkev!

Iz Celja. („Domovina“) zove se nov političen gospodarski list, ki je pričel izhajati začetkom maja tega leta v Celju. Izdajatelj in urednik mu je Dragotin Hribar, tiskar v Celju. Prihajal bode dvakrat na mesec in stal do konec leta le en goldinar. List, kterega potrebo so spoznali ondotni svetni in duhovni voditelji národa, prinašal bode celjske, spodnje-štajerske in slovenske novosti sploh. Poročal o dogodkih v Avstriji in po širnem svetu na kratko; gojil bode pravo avstrijsko domoljube, priporočal verno, krščansko življenje in poudarjal v zvezi s temi načeli slovensko zavednost in rodoljube. S politiko se bode le toliko pečal, kolikor zahtevajo ondotne posebne razmere. Neopravičene napade nasprotnikov na poštene slovenske zavode in domoljube zavračal bode vselej krepko. Prva številka izišla je prvo soboto tekočega meseca. Naročnina naj se pošilja pod naslovom: Dragotin Hribar v Celju.

Staritrg. (Pogreb.) 13. t. m. imeli smo v Starem trgu prelep pogreb, kterega se je udeležila velika množica pobožnega vernega ljudstva; kajti nesli so k zadnjemu počitku zemeljske ostanke prerano umrle Uršule Pogač. Pri domači hiši rajne, ki je bila ob enem tudi posestnica, je kmet Jože Konečnik prav lepo navzoče nagovoril in v imenu prehitro umrle Uršule od znancev in sorodnikov slovo vzel. Potem se je sprevod pomikal iz Trobelj skozi lepi Slovenjigradeč naprej proti starodavni cerkvi starotrške župnije. Pač se mi je ta sprevod veliko bolj dopadel od marsikterega veličastnega v velikem mestu; zakaj po stari šegi vernih Slovencev se je tudi pri tem sprevodu pobožno molil sv. rožnivenec za dušni blagor rajne device Uršule Pogač in raket je spremljevalo šest belo oblečenih in z venci kincanih deklic. Ko do cerkve pridejo, bila je potem peta mrtvaška sv. maša, pri kateri so dekleta prav lepe mašne pesmi prepevale. Ginljiv pa je bil prizor pri jami, kamor so truplo rajne položili. Po dokončanih cerkvenih molitvah so prečastiti gosp. župnik Ant. Šlander z mičnimi besedami naslikali čednostno življenje, s katerim je rajna patroninja v življenju svojem zvesto posnemala z lepimi čednostmi. Zlasti so tri žlahne cvetlice, ki so rastle v vrtu njenega srca, namreč bela lilija sv. nedolžnosti, tiha vijolica sv. ponižnosti in pa rudeča vrtinica prave goreče Božje ljubezni, ki se je posebno s tem razodevala, da je rajna nebeškega ženina svojega prav pogosto prejemala v zakramentu ljubezni, zraven je bila zvesta hči in častilka Marije, kraljice sv. rožnegavenca, in gotovo na priprošnjo le-te mogočne nebeške Matere je rajna tako pobožno in vdana v Božjo voljo prejela sveto popotnico. Smemo toraj upati, da se je nad rajno devico Uršulo Pogač spolnila obljuba Zveličarjeva: „Blagor njim, ki so čistega srca, Boga bodo gledali.“ Prelepe besede gospoda župnika so vse navzoče od solz ganile, na kar so potem pevkinje zapele ginljivo nagrobno pesem za slovo rajni tovaršici svoji in potem so se verniki vračali nazaj, vsak proti svojemu domu. Naj počiva v miru!

Iz Dunaja. (Politični položaj. — Državni zbor.) Stališče slovenskih poslancev še nikoli ni bilo tako težavno, kakor zdaj, ker so tako rekoč odvisni od Taaffejeve milosti. Liberalci se namreč, kakor se čuje, na tihem zelo trudijo, da bi Poljake k sebi potegnili in tako spet vso oblast v roke do-

bili; Poljakom obetajo za to zlate gore, in kdo ve, če bi se ti naposled ne udali, ko bi jim tega ne branil grof Taaffe, za kterim stoji spet grof Hohenwart in nekaj še viših gospodov. Menda si sam svitli cesar ne želijo več liberalne vlade nazaj, ker veliko več zaupajo Taaffeju in Hohenwartu, zato si pa tem dvem tudi Poljaki ne upajo prav nasprotovati. Zato pa grozdje za liberalce še ni zrelo, in delajo tudi zadosti kisle obraze. Pa to Slovincem nič ne pomaga. Popolnoma se vlada liberalcem ne sme zameriti, ker za razne nasvete in postavne predloge potrebuje njih glasove, ki jih pri Mladočehih noče iskati. (Ti so se najbolj zamerili, ker so podrlí nemško-češko spravo, pa tudi z drugimi čini in besedami.) Da tedaj levčarjev ne razdraži, je vlada prisiljena kar molčati o tem, da bi izvedla národno ravnopravnost, pa tudi o verski šoli še črhniiti ne sme. To dvoje liberalcem najbolj smrdi; Slovanom nič več dovoliti in ohraniti šolo brezversko, liberalno, to ste njih najbolj poglavitni terjatvi. Sedanji vladi pa nič ne zaupajo prav, zato so že enkrat v odseku prašali ministra Gautscha, ali misli on na versko šolo ali ne. Gautsch pa jim nič ni odgovoril. Zdaj so spet tirjali, da se mora v adresu sprejeti stavek, da šola mora liberalna ostati, da se na njej ne sme nič spreminjati. To pa še Poljakom ni bilo všeč. Grof Stadnicki je v njih imenu rekel: „Mi Poljaki imamo svojo posebno šolsko postavo in mi že imamo svojo versko šolo. Nam tedaj ni toliko na stvari, ki nas nič ne zadeva. Vendar pa nobena reč ni tako dobra, da bi se ne dala še zboljšati; če se tedaj v drugih deželah pokaže potreba, na šolski postavi kaj predelati, vi pa pravite, da se ne sme nič predelati, ampak da morajo šole po vseh deželah v vašem duhu uravnane biti, potem vi šole ne pospešujete, ampak njen razvitek le zavirate.“ Ta beseda je obveljala in nasvet liberalcev je bil zavržen z 20 proti 15 glasom. S tem so liberalci našli povod, kterega so že dolgo iskali, da so se skupni adresi odrekli in predložili svojo posebno addresso. Pri tem razgovoru bo veliko prepira, čula se bo marsiktera resnična beseda, pa kaj nam besede pomagajo? — Med nekterimi poslanci je huda razdraženost, da se kar zmirljajo, kakor pijanci v gostariji. To ni čast za zbornico. Za to hočejo poojstriti hišni red, da bodo nemirne in prejezične poslance tudi kaznovati smeli.

Kaj dela politika.

V državnem zboru je denarni minister predložil proračun za prihodnje leto. Zdaj se poslanci pripravljajo na adresni razgovor. Navada je namreč, da poslanci cesarju na prestolni govor nekaj odgovorijo, in ta odgovor se imenuje adresa. Ker pa hoče vsaka stranka cesarju kaj družega povedati, vsaka to, kar jej najbolj pri srcu leži, zato se vname pri tej priložnosti velik prepír med poslanci in vsak potoži težave svojih volilcev. — Dela se državnemu zboru ne bo zmanjkalo, kajti vlada je predložila veliko novih postav, poslanci pa so stavili še več predlogov: Plener hoče direktne volitve na kmetih (o kterih govorimo v članku); Žak želi, da bi uradniki že po 35 letnem službovanju dobili celo pokojnino; Coronini predlaga po-

seбно sodnijo, ki bi preiskovala veljavnost volitev; slovenski poslanci želijo, naj bi se vinogradi, ki so od trtne uši pokončani, vseh davkov oprostili; Deršata hoče omejiti krošnjarstvo; dr. Roser si je umislil celo zdravniške zbornice; Dipauli je za to, naj se naredijo posebne obrtne zbornice, ločene od kupčijskih; dr. Herold bi želel več svobode društvom in zborom; dr. Foregger predlaga spet svojo novo tiskovno postavo, katero je prepisal iz pruskonemške; Kaiser in Hagenhofer želita, naj bi se kmetom priskrbela dober kup živinska sol; dr. Steinwender hoče državno združeno banko; Bilinski pravi, naj se upelje borzni davek, da bodo tudi bogati Judi kaj plačali; Prade govori za oskrbovanje starih delavcev; Morre želi novo postavo o pristojbinah in kolkih (štampeljnih); Hoffmann tirja, naj bi se Judom prepovedalo, vse blago pokupiti in potem svojevoljno podražiti; Vošnjak priporoča, naj bi se posestnikom po trtni uši pokončanih vinogradov dovolilo, da bi v njih tobak sejali; na Vošnjakovo željo se izvoli poseben odsek za vinograde; Richter hoče, naj se spet dovoli uvoz ameriških trt; Hajek predloži postavo za nedeljski počitek trgovcev in njih pomočnikov; Peška želi, naj se pomaga tkalcem in pridelovalcem lanu; več predlogov meri na premembo volilnega reda.

Okrožnica sv. Očeta o socialnem vprašanju izide menda še ta mesec. — Na Ruskem se bo prepovedalo zadolževanje kmetij, pa tudi posilnih dražb ne bo več; zemlja ostane pri rodovini. Tudi hočejo mnogo kmetov preseliti iz zapada, kjer jim manjka sveta, na iztok, kjer je tistega zadosti. — Na Kreti so menda spet nemiri. — Proti Angležem so se uprli Manipurci v Indiji. Bilo je že več srditih bojev; vendar ni misliti, da bi Indi kaj opravili, ker imajo preslabo orožje. — Kake „prijateljce“ ima Avstrija na Nemškem, to se je spet te dni pokazalo, ko je v Draždanih na Saksonskem izišla knjižica z napisom „Pogin Avstrije“. Nepoznani pisatelj svetuje, naj se Nemčija zveže z Rusijo in Italijo, te tri naj pokončajo Avstrijo in Francosko, za plačilo pa naj se dá Lahom Trst, Rusom pa Carigrad, vse drugo bi pa seveda Nemčija pobrala v svojo mavho. To so seveda le neumne čenčarije, vendar se vidi, da od Prusakov nemamo nič dobrega pričakovati, zato nam ta zveza z Nemčijo nič ni prav po volji.

Gospodarske stvari.

Varujte se agentov, ki vam ponujajo stroje! Večkrat smo že svarili naše gospodarje, naj se varujejo potujočih agentov, ki jim z lepimi besedami ponujajo malo vredne kmetijske stroje. So nekateri pošteni agentje, a velika večina je nepoštenih, in ker ni razločiti poštenih od nepoštenih, zato je najboljšje, da kmetovalec vsakemu odločno pokaže duri. Tudi pošteni agent proda svoj stroj dražje, nego ga vsak kmetovalec lahko naroči po naši družbi, kajti agent mora živeti, in sicer ob dobičku, ki mu ga dá fabrikant. Fabrikant pa dá ta dobiček tudi kmetijski družbi, ona ga pa ne obdrži za se, ampak ga dá kupcu, in za toliko ceneje dobi potem kmetovalec stroj. Kmetijski družbi si pa fabrikant tudi ne upa poslati slabega blaga.

Ravno sedaj smo prejeli poročilo, da je na Gorenjskem neki agent preteklo zimo zopet opeharil celo vrsto gospodarjev. Pogodili so se namreč za slamorezne stroje, a poslani so bili drugačni, nego je bilo dogovorjeno, in kupnino je plačati na Ogerskem. Skušnja pa uči, da z ogerskimi sodišči ni pričeti nobene pravde.

Potujoči agenti nevednemu kmetu obljubijo, kar hoče, samo da kmet podpiše list, ki mu ga predlože. Ker so pa ti listi nemški in nevesčemu človeku neumevni, zato se kmet s podpisom takega lista navadno tako ujame, da mu ne preostaja drugega, nego plačati poslani stroj, če je še toliko slab. Ne podpisujte torej lista, ki ne veste dobro, kaj je v njem pisanega, in če vam agent še tako sladko na srce govori in je na videz pošten mož. Celó pa ne podpišite nobene menjice, ker v tem slučaju ste kakor vragu zapisani! „Km.“

Deset pravil, kako drevje rezati. 1. Čvrsto zdravje drevesno zavisno je največ od enakomerne razdelitve soka na vse veje.

2. Drevesna starost in zdravje zavisna sta največ od vednega ravnotežja med vejami in koreninami.

3. Sok sili kolikor mogoče navpik, od korenin proti vejam; soka je torej največ v vejah, ki kvišku rastejo, pri tem pa poševno rastoče veje škodo trpijo.

4. Sok naredi na kratko rezanem lesu daljše poganike, kot pa na dolgo rezanem.

5. Sok skuša teči vedno proti koncu veje ali mladice, zato pa zadnji pop bolj zažene kot stranski.

6. Ako eno vejo ali mladiko odrežemo, okoristijo se s tem sokom, ki bi imel priti v odrezano vejo ali mladiko, druge veje in mladike.

7. Veje, v ktere priteka mnogo soka, delajo največ lesa pa malo sadja, ako pa malo soka vanje priteka, delajo pa veliko sadja in malo lesa.

8. Kolikor bolj je kroženje soka ovirano, temveč se naredi sadja.

9. Vsaka veja, kateri poganjke odstranimo ali odščipljemo, naredi z obilico soka svojega, ker ne more delati lesnih poganjkov, veliko množico rodnih vejic in rodnega popja.

10. Kolikor bolj silimo drevo roditi, toliko bolj ga slabimo; kolikor več na njim lesa vzgojujemo, toliko bolj ga krepimo. „Vrt.“

Za pouk in kratek čas.

Faragit, mladi suženj.

Faragita so še mladega zamorčeka vjeli arabski roparji in odpeljali v sužnost. Pozneje so ga odkupili očetje misijonarji, ga poučili v veri in krstili, potem pa poslali na Francosko, kjer se zdaj šola v duhovnem zavodu, da postane svoje dni tudi misijonar in bo sv. evangelje oznanoval svojim nesrečnim rojakom zamorcem. Kako se mu je godilo v sužnosti, to je sam popisal, in ta popis, ki nam jako živo pred oči stavi osodo ubogih sužnje, se glasi tako:

„Rojen sem bil v vasi Kafuan v južnem Sudanu. Bil sem dve leti star, ko so umrli moj oče. Ostal sem pri svojem rodu s svojo materjo in svojo še mlajšo sestro. Naše opravilo je bilo, obdelovati polje, ki nam je rodilo riž in koruzo

(sirk, turšico), ali pa spletati košare iz palmovih vej. Nekega dne smo šli mati, jaz in sestra in še več ljudij našega rodu v sosedno vas. Kar naenkrat nas obkolijo arabski roparji, ki kupčujejo s sužnji in rečejo nam: „Pustite se prijeti brez hrupa; kdor bo zakričal, ga precej ubijemo.“ To rekši so nam ti hudobneži kazali svoje nože in debele palice. Eden iz naših zamorcev je vendar zapil: „Na pomoč!“ V tem hipu so ga vrgli na tla in s palicami ubili kakor muho. Neki starček, ki je bil tudi vjet, se je hotel braniti in je pušico strelil med Arabce; pa pušica je brez moči padla v pesek in zbudila le jezo naših roparjev; opéhali so ga s svojimi bodali in pustili mrtvega tam ležati. Tako so vsacega pokončali, kdor je kričal ali se hotel braniti; nas ostale so pa gnali naprej do pokrajine Bambas. Tukaj so Arabci kupili tiste iz nas, ki so se jim najmočnejši zdeli. Nek brezsrčni Arabec je kupil mojo mater in jo odpeljal, ne da bi se smela od mene in sestrice posloviti. Ostala sva s sestrico sama, in nisem več videl svoje uboge matere. Pa večkrat sem jih videl v sanjah, in ko sem se prebudil, sem točil grenke solze. Bil sem takrat šest let star, moja sestra pa štiri leta.

Ko je bil v kraju Bambas človeški sejm končan, nadaljevala je karavana svojo pot skozi puščavo. Naši gospodarji so sedeli na velblodih (kamelah), mi ubogi sužnji pa smo morali peš zraven njih capljati. Trgovci so le redko počivali. Takrat so zaklali in pojedli kako ovco ali kozo iz svoje črede, nam pa so metali kosti, kakor psom; pa še srečen je bil suženj, ki je katero vjel. Potem so se trgovci spet na velblode vsedli, sužnji pa smo morali peš kakih 200 do 300 ovec in koz goniti skozi puščavo.

Ko smo tako dva dni po pesku hodili, bila je moja sestra od hoje že tako utrujena, da je padla na tla in ni mogla več naprej. Jaz sem ostal pri njej in pustil karavano, naj gre kamor hoče. Pa eden naših trinogov naju je zapazil; prišel je in naju začel bičati. Moja sestra se je začela jokati; krvoločnik pa videč, da mu ta stvarica ne more dosti dobička donesti, ubil jo je pred mojimi očmi s svojo debelo gorjačo. Potem je ropar še meni grozil s smrtjo, ako ne tečem hitro za karavano. Bičal me je ves čas, dokler nisem dohitel svojih tovarišev.

Čez nekaj dni smo došli v prestolnico Bambaškega kralja, pred kterege so nas peljali. Ta kralj je kupil kakih sto zamorcev. Petdeset od teh je bilo namenjenih, da se živi zažgejo, da utolažijo „hudega duha“, kakor imenujejo svojega boga, kateri je poslal princeu, kraljevemu sinu, hudo mrzlico. Jaz in še nekaj drugih smo bili kupljeni za enega konja in postali smo sužnji Bambaškega kralja. Pred prinčevim šotorom sem videl kakih sto zamorskih glav na vrh nabranih. To so bili ostanki sužnjev, ki jih je bil dal kralj umoriti v čast svojim bogovom. Jaz sem se zelo bal in vsak dan pričakoval, da mi bodo prišli glavo odsekati kralju v kratek čas. Čez nekaj dni so me s peterimi drugimi sužnji poslali v Tombuktu. V tem mestu sem ostal deset dni, podložen hudobnemu in krvoločnemu gospodarju. Bil sem namesto živine, vsako uro tepen z bičem ali palico; moj opravek pa je bil, da sem spremljal živino pri oranju ali pa sem

pasel krave ali drugo gospodarjevo čredo. Zvečer so mi vrgli kakor psu nekaj suhega, trdega kruha, kako kost ali druge ostanke, ki jih gospodarjeva družina ni marala pojesti. (Dalje sledi.)

Smešničar.

Predsednik sodišča: „Zatoženec, vi imate zadnjo besedo.“

Zatoženec: „Če moja beseda kaj velja, potem prosim, da me izpustite.“

Gospa (gredoča iz prodajalnice): „Ha, te trgovce je treba poznati! Tri rajniš sem mu odbila!“

Trgovec (sam za se): „Te gospe je treba poznati! Šest rajniš sem več cenil, tri je odbila, imam še tri dobička!“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Opozarjamo Podjunčane na vabilo nove Velikovške posojilnice v današnjem listu. Dostavljamo, da je pisarna v hiši g. trgovca Merlaka. — Kakor znano, je g. arhivar Jaksch izdal knjižico o koroških krajevnih imenih, ki vsa mrgoli napak, pa se tudi nekako strankarsko in strastno obrača zoper slovenske rodoljube. Nek odlični rodoljub mu je dobro posvetil z znanstveno razpravo, ki jo je založilo naše katoliško politično društvo pod imenom „Zur Ortsnamenforschung in Kärnten. Ein Wort der Richtigstellung und Abwehr.“ Knjižica se dobi v Mohorjevi tiskarni in pri bukvarju Rauneckerju za 30 kr. Priporočamo jo prav živo v mnogobrojno naročevanje. — Kakor se zdaj čuje iz Dunaja, ima železnica skoz Ljubelj vendar več upanja, kakor una čez Ture. Črta od Divače do Loke je bojda že sklenjena (dogovorjena) reč. — Obnašanje koroških liberalnih listov začelo je že Nemcem samim presedati. Nek dunajski list jim očita, da ne znajo družega, ko duhovnike psovati in zmirjati. „Freie Stimmen“ se čutijo zadete in se izgovarjajo s tem, da „morajo Nemce braniti proti takim slovenskim in češkim duhovnikom, kakoršna sta Gregor Einspieler in Rous.“ Kar je nam znano, pa Einspieler in Rous še nista nobenega Nemca snedla; in ko bi to hotela, je v deželi dosti žandarjev, vojakov, uradnikov in drugih, da Nemce branijo in g. Dobernika ne potrebujejo za to. Sicer pa so liberalni listi že napadali tudi nemške jezuite in druge nemške duhovnike; ali so takrat tudi „nemštvo“ branili? — Pogorela sta Katolnik in Bielič v Skočidolu. — Ulomili so tatovi v neko hišo Reiterjevih ulic v Celovcu, pa niso nič dobili in pustili še tatinsko orodje. — Pogorela sta Božič v Selah in Jug na Dobravi pri Vesici. Božič ima škode čez 2000 gld. in ni bil zavarovan. — Nov zvonik se bo zidal pri podružni cerkvi v Velinji vesi pri Bilčovsu. — Umrli je v Gradeu g. P. Ambrož Pauler, predstojnik Celovškega benediktinskega samostana. — V Pontablu sta dva vlaka vkup zadela. Dva moža sta bila ranjena. — Občina Bistrica-Sveče je izvolila za svoje častne člane č. gg. kanonika Lamberta Einspielerja, dekana Matijo Ambroža in deželnega poslanca, župnika Gregorja Einspielerja. — Dne 1. junija začne po Koroškem potovati in na

življenje zavarovati g. Urh Rožič iz Pliberka, zastopnik zavarovalne banke „Slavije“. Priporočamo ga gg. rodoljubom najgorkeje, vsaj je banka „Slavija“ edini slovanski zavod, ki se tudi večkrat s podporami spominja nas Slovencev in slovenskih naših društev. Svoji k svojim!

Na Kranjskem. Gasilnemu društvu v Dobu pri Ljubljani so podarili svitli cesar 80 gld. — Neka kmetica pri Kamniku je imela 5 garjevih otrok in je šla h konjederki po mazilo. Tisto dobi in otroke namaže, pa štirje so kmalu pomrli, le peti je ostal, kateremu je bila le mačeha in mu toraj ni privoščila zadosti te „zlahtne žaybe“. — V srednjem Bitnju je zgorelo 17 streh. — V Postojni je v vodnjak padla in utonila gospa Ditrihova.

Na Štajerskem. Vojaške vaje pri Celju se začnejo 30. avgusta. Tudi cesar jih pridejo gledat. — Železnico Celje-Velenje hočejo podaljšati do Dravograda.

Na Primorskem. Nek goriški vikar je tožil ministra za uk in bogočastje pri državnem sodišču, češ, da je samostojen dušni pastir ter mu gre 600 gld. letne plače, ne pa samo 300. Tožbo je zastopal sloveči dr. Porzer in tudi z magal. Ministerstvo je bilo obsojeno v stroške, vikar pa bo dobival po 600 gld. plače; upamo pa, da ne samo on, ampak tudi drugi vikarji. To nas prav veseli, ker vemo, da ima duhovščina na kršni zemlji slabe dohodke. — Požar je bil na Kobilici pri Čepovanu. Pri gašenju je en fant smrt storil.

Po drugih deželah. Razstava v Pragi bo menda velikanska in zelo lepa. Sam cesar jo pojdejo gledat. Poljski poslanci pridejo vsi. — Sibirski železnica, ki jo bodo Rusi zidali, bo za kupčijo velike važnosti. Najimnitnejši kupčijski mesti sta namreč London in Shangai na Kitajskem. Po tej železnici se bo prišlo iz Londona v Shangai v 20. dneh; zdaj pa potrebuje barka, če gre vse po sreči, 44 dnij. — Iz vseh dežel se čuje, da delavci ustavljajo delo in tirjajo več plače in menj ur dela. Tako so storili peki na Dunaju in zidarji v Pragi. — V Rimu je mlin za smodnik v zrak zletel. Počilo je tako strašno, da so se po celem mestu šipe v oknih zdrobile. Okoli 200 ljudij je ranjenih. — V Pragi je umrl škof Shwarz. — Umrl je tudi slavni pruski general feldmaršal Moltke, star 91 let.

Posojilnica v Velikovecu

se odpre dné 18. maja (binkoštni pondeljek) ob 2. uri popoldne pri Plešivčniku. Uljudno so vabljeni vsi združniki in taki, ki želijo še pristopiti. Kmetje iz okolice, na vas posebno računamo! **Odbor.**

Vabilo

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolstivrh in okolico bode imela dné 18. maja t. l. na binkoštni pondeljek ob 4. uri popoldne v g. Pernata hiši (Landhaus) v Podklancu svoj **letni občni zbor** po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev zastopnikov za glavno skupščino. 5. Razni govori in nasveti. 6. Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi **odbor.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico imela bode v Šmihelu v gostilni „pri Šercarju“ na binkoštni pondeljek dné 18. maja 1891 ob 3. uri popoldne svoj **letošnji občni zbor** s sledečim vspeodom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Petje. 3. Slavnostni govor. 4. Petje. 5. Poučni govor o živinoreji in poljedelstvu. 6. Volitev novega odbora in dveh zastopnikov za glavno skupščino. 7. Vpisovanje novih udov. 8. Razni nasveti. Prosta zabava. Vstop k zborovanju in k prosti zabavi imajo le udje in tisti, ki hočejo pristopiti. Na to prevažno zborovanje vabi najuljudneje **odbor.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico bode imela **shod** prvo nedeljo po binkoštih dné 24. maja t. l. ob 3. uri popoldne v Štebnji pri Maloščah. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poučni govor o gospodarstvu in šoli. 3. Svoji k svojim. (Prizor iz kmečkega življenja. Spisal dr. Jož. Vošnjak.) 4. Slučajnosti. 5. Domača zabava. — Iz Ljubljane počastil nas bode blag. gosp. dr. Jožef Vošnjak, kot zastopnik glavne družbe; obljubili so priti tudi ljubljanski pevci, ki nas bodo zabavali s krasnim petjem umetnih pesnij, loški in šentlenartski pevci pa nas bodo razveseljevali z domačimi pesnimi. — Pričakovati je torej, da bode na tem shodu slišati veliko koristnega, lepega in veselega, zato se vabijo vsi udje, da pridejo na ta shod v velikem številu. Rodoljubni gostje od blizu in daleč so nam dobro došli. **Načelništvo.**

Loterijske srečke od 2. maja.

Linc	32	61	72	52	10
Trst	79	89	74	15	28

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:		Sladko seno . . . 2 gld. 50 kr.
pšenica po . . . 5 gld. 70 kr.	rž 5 " — "	kislo 1 " 80 "
ječmen 4 " — "	oves 2 " 60 "	slama 1 " 30 "
hejda 4 " 60 "	turšica 4 " 10 "	meterski cent (100 kil).
pšeno 6 " 80 "	proso — " — "	Frišen špeh kl. — gld. 60 kr.
grah — " — "	repica 1 " 10 "	maslo 1 " — "
fižol, rudeči . . 5 " — "	Deteljno seme — do — gld.	mast — " 75 "
100 kil.		Navadni voli 100—120 gld.
		pitani voli . . . 120—190 "
		junci 60—90 "
		krave 60—120 "
		junice 50—80 "
		prešički 5—15 "

Oglasila.

Malo posestvo.

12 oralov sveta, četrt ure od Celovca, lepo zloženo in na ravnem, z obilnim peščenim nasipom, iz kterega se lahko pesek prodaja, je na prodaj, ker se posestnik preseli. Kje, pove uredništvo „Mira“.

Kernpeisova, Ladinikova in Baraševa hiša blizo trga Grebinja, in veliko inventara se bode prodalo dné 21. majnika t. l. Več pove c. k. notar Fresacher v Velikovecu.

Naznanilo.

Podpisani naznanja č. duhovščini, da se je naselil v **Celovecu (Fleischmarkt št. 5)**. Kakor si dobrika, da je že do zdaj v mnogih cerkvah po Koroškem in Kranjskem dobra in trdna dela izvršil, tako hoče tudi zanaprej pošteno in vestno, lepo in po ceni delati, naj se mu naroči kaj malega ali kaj večjega. Priporoča se tedaj v obilo naročevanje z zagotovilom najboljše in hitre postrežbe.

Vekoslav Progar,
akademični kipar, pozlatar in slikar,

Planina v zakup.

Dne 1. junija t. l. se bo dala v najem planina Potok v Kortah, in sicer na pet let. Ponudbe naj se pošljejo do 10. maja na grajščinsko oskrbništvu v Žuneku, pošta Doberlaves.

Postranski zaslužek,

ki se vedno množi in dolgo let trpi, si lahko pridobijo spretni in zanesljivi moške, ki so kot poštenjaki na dobrem glasu, ako živijo v takih razmerah, da pridejo z ljudmi mnogo v dotik. Dosluzeni orožniki in podčastniki imajo prednost. Ponudbe in vprašanja naj se pošiljajo pod: „G.S. 1891, Graz, post. rest.“

Najboljša in najcenejša barva za leseno orodje je
Barthelnov izvorni

KARBOLINEJ,

ki ute in lope, plotove, strehe, vozove, stopnice, tlešnice, leseno hišno orodje itd. obvaruje

trohnobe, mahu in mrčesa,

podeli lesu lepo rujavo barvo ter mu dá 3—4 kratno trpežnost. Vsak delavec lahko z navadnim čopičem namaže les s karbolinejem. To je najcenejši pripomoček zoper mokrotno zidovje. Cenik se pošlje zastoj. 5 kil po pošti 1 gld. 50 kr.; 100 kil 16 gld. iz Dunaja ali Plzna. **Blago neprekošeno.**

Proti hišnemu mahu ali gobi po stanovanjih pomaga c. kr. patentirani Antimeralioin, za kterege se daje 10 let poročstvo; mazilo ne smrdi in varuje les še ognja. — Tukaj se tudi izdeljuje firnež za železje, ljep za strehe, razne maže, kopitna in jeterna mast itd. vse po ceni.

MICHAEL BARTHEL & Comp.

Wien X. Keplergasse 20.

(Hiša obstoji od leta 1781.)

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožni, in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je njihovo gmetno stanje vredjeno, ponuja se z oddajo službe **potovalnega zastopnika**, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti, in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika, zagotoviti si, ako se njih sposobnost dokaže, sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo, ki vse tem zahtevam vstrežajo in ki imajo veselje do potovalnega posla in so vajene, svoje dolžnosti z resnostjo, pridnostjo in žilavo vstrajnostjo izpolnovati, pri čemur se pa tudi brezmadežno obnašanje zahteva.

Lastnoročne, nemško in slovensko pisane prošnje, katerim se morajo priložiti prepisi spričeval, naj se pošljejo pod „11.471“ v Graдец, poste restante.



pripravljen od lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplavno zdravilo, ki krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenic za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.62; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. — V Celovecu prodaja jih lekar Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

Ker bom mizarstvo pustil,

prodajam vso že izdelano hišno opravo, kakor mize, stole, omare, postelje itd. pod ceno. Tudi odam po ceni razno mizarstvo in strugarsko orodje.

Luka Zufer,

V Celovecu, Vetrinjska cesta št. 8.

Vsake vrste mrtve živali se nabašejo,

da so videti kakor žive, po ceni in trdno pri

Francu Swaty,

prodajalnica „pri rogaču“ v Mariboru.

Tovarna in zaloga posebnih in redkih rečij za nabiralce, ljubitelje in diletante.

➤ Cenik s podobami se pošlje zastoj. ➤

Divji petelin, ko poje 4 gld.

Ruševec, ko kruli 3 „

Op. V moji službi je tudi g. Fr. Zaveski, ki je bil prej preparator v Trbižu.

➤ Največji izbor. ➤

L. Mikusch,

tovarnar dežnikov in solnčnikov

v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

priporoča svojo bogato zalogo

dežnikov in solnčnikov

v kakoršnikoli velikosti in iz vsakovrstnega, blaga, najpriprosteje in tudi najelegantneje izdelane po najnižji ceni.

➤ Prekupčevalcem so na zahtevanje obširni ceniki franco na razpolaganje.

➤ Najnižja cena. ➤